

Med passion för det lilla

Gyro för bilindustrin placerade Jan Söderqvist i mikromekanikens front

Av: [Marie Granmar](#)

Publicerad 16 mars 2000 16:00

Snön ligger i drivor runt det röda trähuset i Täby norr om Stockholm. Bakom husknuten breder skogen ut sig.

Vardagförmiddagen präglas av ett tryggt lantlugn. När Jan Söderqvist öppnar dörren smiter en hemtrevlig doft av kaffe ut i vinterkylan.

- Ni får ursäkta röran, hela familjen är hemma, säger Jan Söderqvist och ler litet urskuldande.

Det är hemma som han trivs bäst att jobba. Från rummet på andra våningen överblickar han världen. Såväl den stillsamma tomtelyckan utanför fönstret som den snabbväxande teknikutvecklingsvärlden på skrivbordet. Dottern och hustru Kerstin ägnar sig åt dataspel i rummet bredvid. Jan Söderqvist begrundar sin datorskärm och en pågående simulering.

- Jag vill inte bli klassad i något fack, säger han litet gåtfullt. Absolut inte vara någon frontfigur för svensk mikromekanik. Jag jobbar med mycket annat också.

Trots det har Jan Söderqvist lyckats göra sig ett namn i mikromekaniksfären. En uppfinning av ett piezoelektriskt vibrationsgyro blev avstampet in i konsultbranschen (gyrot även beskrivet i NyT 1996:33). Innan dess hade han gått i Göran Grimwalls skola på KTH, teoretisk fysik, samt "pryat" en månad på Bofors. Efter det disputerade han i elektronik på Uppsala universitet och startade samtidigt egna firman Colibri Pro Development AB.

- Först handlade det mest om att jag ville ta tillvara några intressanta projekt. Men sedan blev det en livsstil, säger Jan Söderqvist och lutar sig tillbaka i stolen.

Han är numera innehavare av flera patent och har sålt en licens till bilindustrin. På skrivbordet ligger pappren i prydliga högar, färdiga att tjäna som underlag i en avancerad kreativ process. Här finns stoff till alla möjliga projekt - från ubåtsspaning till neurala nätverk för EKG.

- Jag gillar att starta projekt. Jag vill använda kunskapen och tänka fritt - det ska inte finnas några hinder. Sedan, när tankeprocessen är klar, får andra ta över.

För sju år sedan fick han idén att starta en tidning - nyhetsbrevet "Micro Structure Bulletin". Den har sedan dess kommit ut med fyra nummer om året till ett par tusen prenumeranter runtom i världen. De har kunnat läsa om den senaste utvecklingen inom mikromekanik på universitet och i företag. Tidningen och Jan Söderqvist anordnade också under några år en nordisk workshop i mikrosystemteknik.

Men nu tycker Jan Söderqvist att det räcker. Han har hittills gjort allt arbete själv, delvis ideellt, och det har tagit tid, för mycket tid. Han har en liten förhoppning om att Nutek ska ta över arbetet.

- Kanske tycker en del att mikromekanik är ett litet område. Men det är fel. Man får tänka på allt som påverkas av mikromekanik - klockor, dammsugare, bilar, datorer, skrivare, pacemakers mm.

Själv har han jobbat mycket med bilindustrin. Hans gyro, som fungerar ungefär som en pytte-liten stämgafläkt, vidareutvecklas nu hos en tysk underleverantör. Det kommer att användas i stabiliseringssystem för bilar och avancerade krockkuddar. Tyvärr har inga patent eller licenser sålts till den svenska bilindustrin.

- De har inte råd att ta utvecklingen på det här området, säger Jan Söderqvist.

Han ser litet bekymrad ut. Inte så mycket för sin egen del - han jobbar gärna med utländska kunder. Men han har sett många utvecklingsavdelningar flytta utomlands under de senaste åren.

- Svensk industri spelar på en internationell marknad så den har inget val. Kanske får vi också tillbaka en del via utlandet. Men

det oroar mig att vi i Sverige saknar visioner. Vi borde också ha en gemensam nordisk strategi för hur vi ska behålla kunskap och verksamheter.

Jan Söderkvist har funderat mycket över rollspelet mellan industri, universitet och forskningsinstitut. Hur lyckas de egentligen med att stimulera utveckling av ny teknik och bildande av nya företag?

Hans personliga slutsats är att det behövs någonting mellan de stora aktörerna. En sorts hjälprea som vägleder uppfinnaren, forskaren eller småföretagaren. Ungefär en sådan som han själv. Jan Söderkvist vill vara som en hustomte - som verkar utan att synas. Som ser till att allting flyter, utan att själv stå i centrum.

Uppe på andra våningen hänger ett jättelikt pussel på väggen. Ett resultat av ungefär tre månaders fritidssysselsättning. Livet för Jan Söderkvist handlar om att vara nyfiken och att pussla ihop kunskap till nyttiga grejer. Han drar sig inte heller för att gå långt. En av hans största hobbies är långdistanslöpning.

- Det är en bra kontrast till kontorsarbetet. Man får se så mycket saker. En gång deltog jag i New York City Marathon. Vi sprang genom Bronx och Brooklyn, områden där jag aldrig hade vågat sätta min fot annars.

- Det var kul. Och det är viktigt att ha roligt, annars gör man inget bra jobb!

FAKTA

Jan Söderkvist

Ålder: 40 år.

Familj: Dottern Linnea 4 år och fru Kerstin.

Yrke: Problemlösare.

Bor: Täby Kyrkby.

Hobby: Löpning, knep och knåp.

Av: Marie Granmar

[Mejla reportern](#)

Ny Tekniks dagliga nyhetsbrev - Teckna nu, kostnadsfritt!